

Mál nr. 203/2006
M
og
Vátryggingafélagið V

Ágreiningur um endurupptöku slysamáls v. slyss þ. 19.11.2001.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 11.10.2006. ásamt fylgiskjölum 1-5
2. Bréf V1 dags. 20.8.2004 ásamt fylgigögnum
3. Bréf lífeyrissjóðs sjómanna dags. 31.8.2004
4. Bréf um gögn frá Tryggingarstofnun ríkisins.

Málsatvik.

M varð fyrir slysi þ.19.11.2001. Afleiðingar slyssins voru metnar með matsgerð læknis þ.3.10.2003 og var niðurstaða matsins að varanlegur miski M væri 10% og varanleg örorka 5%. Voru M greiddar bætur í samræmi við þetta mat þ.23.1.2004. Lögmaður M fór fram á endurupptöku málsins með bréfi dags. 11.10.2004 og var þeirri beiðni hafnað en tryggingarfélagið tók fram að bærust frekari læknisfræðileg gögn mundi félagið endurskoða afstöðu sína. Af hálfu M voru því lögð fram frekari læknisfræðileg gögn svo sem rakið er í bréfi lögmanns hans dags. 3.8.2005 og framkvæmd ný matsgerð unnin af tveim læknum og er matsgerðin dags. 16.5.2006. Niðurstaða matsgerðarinnar frá 16.5.2006 er að varanlegur miski er metinn 10% eins og í fyrra mati en varanleg örorka skv. 5. gr. skaðabótalaga er metin 20% í stað 5% í fyrra mati. Lögmaður M krefst endurupptöki slysamálsins í kjölfar síðara matsins og þeirra læknisfræðilegu gagna sem vísað er til í bréfi lögmannsins frá 3.8.2005.

Lögmaður M bendir á til stuðnings kröfu um endurupptöku málsins að miklar breytingar hafi orðið á högum M frá því að fyrra mat hafi verið framkvæmt t.d. hafi M þurft að hætta sjómennsku sem hann hafði unnið við um langan tíma og hafið störf við leikskóla en átt erfitt með það starf einnig. Þá heldur lögmaður M því fram að skilyrði 11.gr. skaðabótalaga séu uppfyllt þar sem bæði séu um ófyrirsjáanlegar breytingar á heilsu M að ræða og örorkustig hans verulega hærra. Lögmaður M vísar til dóma Hæstaréttar máli sínu til stuðnings þ.e. H-2003/2127 og 1991/449

V hafnar því að mál M sé endurupptekið og vísar til 11.gr. skaðabótalaga og bendir á að skilyrði endurupptöku skv. því lagaákvæði séu að ófyrirsjáanlegar breytingar hafi orðið á heilsu tjónþola en ekki sé heimilt að beita ákvæði þessu þótt örorkustig sé hærra en áður var gert ráð fyrir ef ástæða þess er ekki breyting á heilsu tjónþola. V heldur því fram að ekki verði ráðið af matsgerðinni frá 16.5.2006 að breyting hafi orðið á heilsu M frá því að mál hans var gert upp í janúar 2004 en hækkan á örorku stafi eingöngu að breyttum aðstæðum M frá því að fyrra mat fór fram og því telur V að ekki séu lagaskilyrði fyrir endurupptöku.

Álit.

Í örorkumati fyrir M frá 3.10.2003 er gerð grein fyrir því að M sé réttthendur og hann kvarti um verki í hægri úlnlið sem leiði í handarbak og komi við hreyfingu eða átök, við að skrifa, borða með gaffli, bursta tennur og fleira. Við átakastörf svo sem að lyfta þungu, pakka rækju og slá úr pönnum komi einnig óþægindi þá segir að fingrahreyfingar valdi einnig óþægindum og hann vakni stundum á nóttinni vegna óþæginda. Þá segir síðar í örorkumatinu að M hafi getað unnið störf sín

sem netamaður á sjó og háseti en hafi haft talsverð óþægindi og tekið sér oftari frí en áður var. Tekið er fram að M sé réttthentur og beiti einkum höndum við störf sín og því valdi óþægindi í hægra úlnlið verulegri hindrun fyrir M við ýmis störf sem krefjast átaks álags og snúnings.

Í matsgerð frá 16.5.2006 segir að M kvarti enn um áreynslutengda verki í úlnlið aðallega handarbaksmegin og séu verkirnir staðbundnir og leiði aðeins lítillega fram í höndina og síðan er afleiðingunum lýst nánar og vísað til að M telji að sl. ár hafi frekar verið um verkjaaukningu að ræða. Í niðurstöðu matsmanna segir að M búi enn við álagsbundin óþægindi frá hægri úlnlið svo sem nánar er lýst. Síðan segir í matinu að þrátt fyrir meðferðartilraunir hafi ástand M lítið sem ekkert breyst og því telji matsmenn ekki forsendur til að breyta þeim tímabundnu þáttum sem ákvarðaðir voru í örorkumatinu frá 3.10.2003. Í lok matsgerðarinnar frá 16.5.2006 segir að matsmönnum sýnist ljóst að skerðing á tekjuöflunarhæfi sé allmiklu meiri en gert var ráð fyrir í fyrri matsgerð og heildarskerðing á vinnugetu geti numið allt að fimmtungi. Því teljist varanleg örorka M af völdum slyssins frá 19.11.2001 20%

Í 11. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 segir “ Að kröfu tjónþola er heimilt að taka upp að nýju ákvörðun um bætur fyrir varanlegan miska eða örorkubætur. Skilyrði endurupptöku er að ófyrirsjáanlegar breytingar hafi orðið á heilsu tjónþola. “. Ekki verður séð á þeim gögnum sem lögð hafa verið fram í málinu m.a. matsgerðinni frá 16.5.2006 að ófyrirsjáanlegar breytingar hafi orðið á heilsu M. Í matsgerðinni frá 16.5.2006 er vísað til sömu atriða varðandi heilsufar M og vísað er til í örorkumati frá 3.10.2003 varðandi það hvernig M lýsir heilsufari sínu. Forsenda endurupptöku er því ekki fyrir hendi.

Niðurstaða.

Forsenda endurupptöku er ekki fyrir hendi.

Reykjavík. 8.11.2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Sigmar Ármannsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.